

บทคัดย่อ

การพัฒนาเศรษฐกิจโดยมุ่งให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทุก ๆ ด้านพร้อมกันนั้น เป็นไปได้ยากสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งยังขาดเงินทุนจำนวนมากที่จะนำไปสนับสนุนทุกสาขาเศรษฐกิจได้อย่างพร้อมเพรียงกัน การลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาจึงควรเลือกลงทุนในสาขาเศรษฐกิจที่มีผลเชื่อมโยงในระบบเศรษฐกิจสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นผลเชื่อมโยงด้านโครงสร้างการผลิต รายได้ หรือการจ้างงาน เพราะสามารถสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างพร้อมเพรียงกัน ภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณในการลงทุน

การศึกษาในครั้งนี้สนใจจะศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของสามจังหวัดชายแดนใต้ ภายใต้ข้อจำกัดของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของสามจังหวัดชายแดนใต้เอง โดยการสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิต-ผลผลิตของสามจังหวัดชายแดนใต้จากการประมาณการจากแบบจำลองปัจจัยการผลิต-ผลผลิตของประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงสาขาเศรษฐกิจที่ควรได้รับการส่งเสริมให้มีการขยายตัวมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลให้สาขาเศรษฐกิจอื่น ๆ เกิดการขยายตัวตามมา ทั้งในแง่ของโครงสร้างการผลิต รายได้ และการจ้างงาน

ผลการศึกษานี้สามารถสร้างแบบจำลองปัจจัยการผลิต-ผลผลิตของสามจังหวัดชายแดนใต้ จากแบบจำลองปัจจัยการผลิต-ผลผลิตของประเทศ ปี 2548 โดยมีขนาดสาขาเศรษฐกิจจำนวน 17 สาขาเศรษฐกิจ จากนั้นแบบจำลองที่ได้ไปพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของสาขาเศรษฐกิจ ตามผลกระทบเชื่อมโยงด้านโครงสร้างการผลิต รายได้ และการจ้างงาน โดยพิจารณาร่วมกับสภาพเศรษฐกิจของสามจังหวัดชายแดนใต้ สามารถสรุปแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของสามจังหวัดชายแดนใต้ ได้ว่า 5 สาขาเศรษฐกิจแรกที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมอื่น ๆ สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้ สาขาอุตสาหกรรมการทอผ้า สาขาการค้า การซ่อมแซมยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและเครื่องใช้ในครัวเรือน และสาขาอุตสาหกรรมไม้ ตามลำดับ โดยการลงทุนใน 5 สาขาเศรษฐกิจนี้ สาขาละ 1 ล้านบาท จะก่อให้เกิดการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจทั้งระบบด้านโครงสร้างการผลิต มูลค่า 6.07920 ล้านบาท นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจด้านรายได้ เป็นมูลค่า 6.59561 ล้านบาท และก่อให้เกิดการขยายตัวด้านการจ้างงาน จำนวน 10.65243 คน เมื่อเปรียบเทียบกับผล

ของการส่งเสริมให้สาขาเศรษฐกิจทุกสาขาขยายตัวขึ้นพร้อม ๆ กัน ตามทฤษฎีการเจริญเติบโตแบบสมดุล จะพบว่า กลยุทธ์ในการพัฒนา 5 สาขาหลักดังกล่าว จะทำให้ระบบเศรษฐกิจของสามจังหวัดชายแดนใต้มีการขยายตัวด้านโครงสร้างการผลิตมากกว่าการส่งเสริมสาขาเศรษฐกิจทุกสาขาประมาณ 3.0% ในขณะที่เดียวกันจะทำให้เกิดการขยายตัวด้านรายได้ และการจ้างงานมากกว่าส่งเสริมเศรษฐกิจทุกสาขาประมาณ 11.3% และ 93.6% ตามลำดับ นั่นคือผลกระทบโดยรวมจะเพิ่มขึ้นประมาณ 107.9% ของผลกระทบจากการลงทุนทั้ง 17 สาขาเศรษฐกิจพร้อม